

efter de almindelige regler om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

Til § 6

Efter de gældende regler skal en autoriseret mester stille depositum for forsvarlig udførelse af installationsarbejde i hver enkelt kommune, hvor han ønsker autorisation. Med den landsdækkende autorisationsordning indføres i stedet en central garantistillelse, der dækker arbejder udført overalt i landet af den pågældende mester. Anvendelse af de deponerede beløb vil kunne ske efter samme retningslinier som efter den gældende lovs § 8, stk. 1. Det vil sige, at der kan dækkes udgifter til arbejder, som er nødvendige af hensyn til det fælles forsynings- eller kloakanlæg eller for at bringe installationen i overensstemmelse med de gældende forskrifter. Derimod kan depotet ikke anvendes til dækning af tab, som en forbruger iøvrigt lider ved det mangelfulde arbejde. Der vil ikke ske indskrænkninger i de enkelte kommuners mulighed for at trække på garantistillelsen. Da sikkerheden må stilles overfor den autorisationsudstedende myndighed, og da det derfor alene er denne myndighed, der overfor sikkerhedsstilleren – f. eks. en bank eller et forsikringselskab – er legitimeret til at kræve udbetaling af sikkerheden, må trækket på sikkerheden ske ved myndighedens foranstaltning. – Det er imidlertid forudsat, at dette skal ske umiddelbart på kommunens forlangende og uden at den autorisationsudstedende myndighed foretager nogen vurdering af kravet. De nærmere regler om, hvorledes træk på garantistillelsen rent praktisk gennemføres, fastsættes af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med kommunerne.

Sikkerhedens størrelse samt reglerne for, hvorledes mesteren skal supplere anvendte sikkerhedsbeløb, fastsættes generelt og under hensyntagen til, at der skal skabes rimelig sikkerhed for dækning af udgifter, som flere kommuner m. v. måtte have pådraget sig uafhængigt af hinanden. Beløbets størrelse skal forhandles med kommunerne og mesterorganisationerne. Det må forventes, at beløbet bliver af en størrelsesorden på mellem 10.000 og 25.000 kr. pr. mester, og det forudses derfor, at mestrene i vidt omfang vil benytte sig af forsikringsordninger, bankgarantier eller lignende garantiordninger, f. eks. garantistillelse fra den pågældende mesterforening. Sikkerhedens størrelse vil kunne ændres i takt med prisudviklingen. Sådanne ændringer vil også kunne gøres gældende overfor

allerede autoriserede mestre, hvis sikkerhedsstillelse i givet fald må reguleres til det ændrede beløb.

Til § 7

Bestemmelsen i stk. 1 om bortfald af autorisationer ved konkurs finder analog anvendelse, hvor autorisationen indehaves af et selskab, der træder i likvidation.

Således som den gældende lovgivning er blevet administreret er der også i dag mulighed for midlertidig videreførelse af en virksomhed, hvis indehaver er afgået ved døden eller f. eks. på grund af sygdom midlertidigt bliver ude af stand til at varetage sine opgaver. Det er nemlig forudsat, at kommunerne i sådanne tilfælde vil kunne tillade en anden autoriseret mester at anmelde og tage ansvaret for den pågældende virksomheds installationsarbejde – hvilket ellers ikke er lovligt – i en vis periode, indtil forholdene afklares, f. eks. ved at der antages en bestyrer, der opfylder eksamenskravene m. v. Ved bestemmelsen i § 7, stk. 2, er det forudsat, at denne praksis benyttes i tilfælde, hvor sikkerhedsmæssige hensyn ikke taler herimod.

Til § 8

Kommunalbestyrelserne vil fortsat være de myndigheder, der i forbindelse med administrationen af byggelovgivningen kommer oftest og nærmest i kontakt med de autoriserede mestre. Det er derfor naturligt og mest praktisk, at kommunerne i samme omfang som hidtil fører kontrol med, at reglerne om autorisation overholdes.

Bestemmelsen i stk. 2 om kommuners og forsyningsvirksomheders indberetningspligt tager sigte dels på overtrædelse af selve lovens bestemmelser, især af kravet om autorisation (f. eks. stråmandsvirksomhed), dels på tilfælde, hvor den autoriserede mesters forsømmelser iøvrigt vil kunne medføre autorisationernes tilbagekaldelse. Ved vurderingen af, hvilke forhold der bør indberettes, må kommunen eller forsyningsvirksomheden tage i betragtning, at overtrædelser, der ikke ved deres grovhed i sig selv er tilstrækkelige til at medføre tilbagekaldelse, vil kunne få denne virkning, såfremt der er tale om gentagne overtrædelser, og der foreligger tilsvarende indberetninger herom fra andre kommuner eller forsyningsvirksomheder. Såfremt der er tale om overtrædelse af forskrifter af ren ordensmæssig karakter, bør indberetning imidlertid ske, dersom der er mistanke om, at reglerne bevist eller systematisk tilsidesættes af den pågældende mester.